

KONTAKT MED G*RI*N

Nr 48

G*RI*N-RAPP FRÅN DEN VÅGIGA VÅRKONTAKTEN 2016

Varje gång det är dags för en ny kontakt med G*RI*N måste ett beslut fattas om **när**, **var** och **hur**. För den enväldige, självutnämnde Sällskapssekreteraren är detta ett trevligt pyssel två gånger om året, framför allt eftersom det vanligtvis finns ett antal aktuella erbjudanden att välja på från medlemmar att ordna någonting, någonstans. Denna gång var det emellertid lite tunt på förslagsfronten, varför enmanssekretariatet enhälligt och snabbt beslutade att vi, när det gällde **var** och **hur**, skulle träffas på böljan den blå. En tur och retur till Mariehamn med Birka Cruises fick det bli, och en heldag med föredrag och kåserier i valfria ämnen fick det också bli. En **G*RI*N-konferens**, om man så vill.

Till att börja med höll planeringen på att gå snett vad gäller **när**: En fin almanacka med 12 vackra bilder på JAS Gripen hängde på väggen i sekretariatet. Densamma greppades och bläddrades fram till maj månad. Hmm, tänkte Sällskapssekreteraren, var det inte den femte maj för sisådär 45 år sedan som en annan, liknande, minnesvärd resa ordnades med folk från Strisektionen på O 5? Jo, precis! Och var det inte just den dagen,, som en usel vår direkt övergick i högsommar? Jo, precis!

En snabb koll på almanackan visade att den femte maj i år inföll på en torsdag! Perfekt! OK, beslutade Sällskapssekreteraren snabbt, konferensresa den femte maj ska vi ha!

Någon vecka senare, när alla förberedelser var klara och inbjudningar redan skickats ut till Sällskapetets c:a 150 medlemmar, upptäcktes att den femte maj i år var helgdag, Kristi Himmelfärdsdag! Sjuttsingen också, såväl som attsingen! Nåja, sagt är sagt, så processen fick fortsätta. Planen var att utlysa mässfall om alltför få anmälningar skulle komma in.

Farhågorna visade sig emellertid överdrivna. Hela 23 Gamla Rrjalar anmälde sig, helt i linje med förhandsprognosen 20-25 deltagare. Ett litet glädjeskutt utspelade sig på sekretariatet. Av sorgliga och beklagliga orsaker reducerades resenärerna visserligen så småningom till 21, men det var ändå ett fullt tillräckligt antal för att resan skulle bli precis så kul och givande som förhoppningarna var! Följande Gamla Rrjalar ställde upp till en glad 22-timmars resa över Ålands hav:

Kenneth Andersson	Pelle Andersson	Gunnar Atterholm	Ingmar Berglund
Jan F. Bergman	Lennart Berns	Hans Erling	Hans Fehrström
Bo Fundell	Lars Gissler	Örjan Granqvist	Stefan Hansson
Kerstin Holmer	Sten-Arne Jönsson	Nils Junehill	Gunnar Laninge
Bo Lennhammar	Anders Nyrenius	Tom Olson	Lennart Ragvaldson
Leif Varverud			

Majestätiskt och elegant stävade fartyget ut från Stadsgården i Stockholm den femte maj, exakt kl 1800. Sekretariatets förutsägelse om att denna dag, vädermässigt, skulle kunna bli bra, visade sig stämma! För våren slog om till full sommar, precis lagom till vår resa. Lägligt med fint väder, och utfarten mot skärgården kunde inte ha varit mycket vackrare!

De första timmarna ägnades bl a åt inflyttning i de eleganta hytterna. De flesta hade valt singelhytt vilket kanske är att föredra i vår ålder, även om vi har logementsvana. Eventuellt snark skulle inte störa någon annan.

Sedan minglades det runt och fartygets resurser besiktades ävenledes. En liten bubbelslurk intogs så småningom i fartygets vinterträdgård för att fira att vi kommit iväg som planerat.

Så var det dags att äta den beställda middagen i en av restaurangerna. Vi hade inte en enskild lokal men en trevlig hörna hade vikts åt oss. Sparrisochlaxtjofräsen till förrätt var utsökt. Till varmrätt var det västkustsk torskrygg eller oxfilé med citronsmör som fanns att välja på, och enligt rapporter motsvarade båda rätterna förväntningarna. En liten chokladcheesecakesak avrundade det hela och balanserade upp anrättningarna så att de inte blev alltför nyttiga. För säkerhets skull ingick även en Irish Coffie som avslutning. Denna välkomna final blev delvis möjlig tack vare att en frånvarande Gammal Rrjal, **Christer Malm**, valt att till Sällskapet donera sin återbetalning av

reskostnaden, när han själv fått förhinder på grund av en gruvlig saltomortal med påföljande sjukhusvistelse.

Restaurangens övriga gäster tittade emellanåt storögt och lyssnade storörat på oss när vi framförde våra traditionella kampsånger. Några applåder fick vi kanske inte, men publiken tyckte säkert att våra framföranden var jättevackra!

Kvällen övergick så småningom i natt och efter diverse utforskande av nattlivet ombord så var det skönt att krypa ner i kojen, medan vågorna långsamt vaggade oss till söms.

Dag två, fredagen, var helt vikt åt det seminarium vi skulle hålla i det beställda konferensrummet. Tillsammans med inbjudan hade ett påbud skickats ut med en förfrågan om några ville passa på att hålla ett litet föredrag för oss andra. Ämnet var helt valfritt. En glädjande uppslutning strömmade in på denna uppmaning, precis med den mångfald ämnen som var önskad. Var och en fick också äska en tidsåtgång för sitt anförande, och det visade sig att mängden föredrag och den tillgängliga tiden nästan precis passade ihop. I några fall fick vederbörande korta av framträdandet en smula, men i stort gick programmet som smort.

För säkerhets skull hade i förväg en person utsetts till 1. Konferenstekniker, en viktig befattning när allehanda illustrationer och annat skulle visas på storbild i lokalen. Sällskapets alltiallo fick uppdraget, **Jan Fippe Bergman**, tillika 1. Sällskapsfotograf och Fältskär. Tack för din insats, Janne, och för att vi fick låna din dator!

I denna avrapportering kan inte på något sätt återges de berättelser som vi fick höra under dagen, därför följer här endast en kort sammanfattning av mångfalden:

Förste föredragshållare var **Gunnar Atterholm** som valt att berätta dels om sitt något annorlunda sätt att börja sin Rrjalbana, och dels om ett spännande uppdrag han fick mycket tidigt i sin karriär. Han blev nämligen tillfrågad om han ville åka till dåvarande Kongo i sex månader för att tjänstgöra som Trafikledare i en avlägsen ort långt inne i Afrika! Oförvägen antog han utmaningen och berättade fängslande för oss om sitt liv i bushen under detta halvår. Han fortsatte för övrigt med en livslång karriär som civil trafik- och flygledare. **Tack Gunnar!**

Så var det dags för **Lennart Berns** att berätta om ett härligt flygplan, fpl 29, som många av oss äldre i Sällskapet har glada minnen från under vår tid som Radarjaktledare. Lennart är ju som bekant minst sagt kunnig inom flyghistorieområdet och han gav oss en massa spännande fakta om händelser under konstruktionstiden och om tiden då "Tunnan" sedan kom ut på förband. Ett tragiskt faktum var ju att nästan en

tredjedel av de 660 levererade flygplansindividerna havererade och även skördade många piloters liv, men trots det var det en spännande och effektiv flygplanstyp. Ett mycket intressant föredrag! **Tack Lennart!**

Näste man till rakning var **Lars Gissler**. Lustigt nog fanns det ett slags samband mellan alla de tre första föredragen. Lars hade nämligen valt att berätta om sin tjänstgöring som Rrjal i Kongo under 60-talets början, där även J 29 gjorde en uppmärksammad utlandstjänst under FN-flagg! Kongo genomgick vid denna tid ett uppsplitande inbördeskrig. Lars hade ett arbete under besvärliga och primitiva förhållanden naturligtvis, men självklart medförde det erfarenheter som han hade livslång nytta av! Väckande intressant var det att höra om hans annorlunda Rrjalgörning! **Tack Lars!**

Efter en kort bensträckare var det nu **Nils Junehov** som framträdde. Här handlade det inte om något Rrjaleri utan om en resa till ett synnerligen ovanligt resmål på jorden – Antarktis! Där har ju hittills inte många människor satt sin fot. Men Nils kom dit med ett jättelikt, ryskt transportflygplan, IL 76. Han hade fått ett uppdrag från Svenska Polar Forsknings Sekretariatet, en statlig institution som bland annat upphandlar flygtransporter mellan Kapstaden och Antarktis. Hans uppgift var att granska flygsäkerheten och göra en riskanalys av den aktuella flygtransporten. I Antarktis använder man en landningsbana som är anlagd på en glaciär, Novolazarevskaja. Flyger man dit har man inga alternativflygplatser att tillgå vid eventuella problem. Själva resan företogs under februari 2015, då det är sensommar på Antarktis. Värmer rekordet på Antarktis är för övrigt minus 15 grader! Shorts behöver man således inte packa ner i semesterväskan... Väckande spännande att höra om detta! **Tack Nils!**

Örjan Granqvist stod nu på tur. Han är en av höjdarna inom Taube-sällskapet och hade inte överraskande valt att berätta känt och okänt om Evert Taube, denne ikon på den svenska vishimlen och i allas våra hjärtan. Ett intressant och roande kåseri blev det, Örjan framförde till och med en musikillustration live! Han hade nämligen tagit med sig en flöjt och spelade på denna, en för de allra flesta okänd marsch av Evert, till auditoriets jubel. Synnerligen högtidligt! Konferenstekniker Bergman fick vid tillfället även tjänstgöra som notställ. Dessutom fick vi njuta av Evert själv under några utdrag ur en film om skalden. Mycket underhållande! **Tack Örjan!**

Nu vidtog en timmes välbehövlig "lunchrast", så att vi verkligen kunde utforska lunchbufféns höjdpunkter. Mycket och gott!

När alla, mätta och belåtna, kommit på plats igen stod **Stefan Hansson** för nästa programpunkt. Han hade minsann varit i Florida, på en flygbas som heter Tyndall, och upplevt en flygdag som hette duga! Många häftiga bilder fick vi se, både Stefans egna och en del andra. Flygporr? Ja, kanske, men det kan man inte få för mycket av! **Tack Stefan** för en högtidsstund!

Bosse Lennhammar tog nu vid och höll ett annat uppskattat framträdande. Han berättade mycket och roande om hur han råkat komma in på Rjaleriets bana och hur han på slingriga vägar senare drog nytta av de ibland livspåverkande kunskaperna i sin fortsatta militära, och sedermera civila, karriär. En hittills okänd bekännelse var att han i sin ungdom beviljade landningstillstånd på Visby för en rote 35, utan att först ha tagit kontakt med trafikledningen. Detta för att han tyckte att det var väl ett lika bra ställe att landa på som något annat! Något tukthus utdömdes inte för fadäsen, en reprimand fick räcka. Att flygplanen hade bränslebrist var en förmildrande omständighet, ansågs det - välvilligt. Det var bra på den tiden!

Tack Bosse!

Hans Fehrström hade valt att informera om Sri Lankas (f d Ceylons) flygvapen, något som man vanligtvis kanske inte funderar så mycket över. Han berättade först lite om landets historia, klimat och religion, och gav oss sedan många intressanta detaljer om dess FV med en mängd flygplan av ett ganska brokigt ursprung och med hela 2800 anställda. Radarstationer ingår minsann också i arsenalen. SLAF museum, inte långt från huvudstaden Colombo ansåg Hans som ett självklart besöksmål vid ett besök på ön! Missa inte det om ni kommer dit! Intressant var det att höra om allt detta! **Tack Hans!**

Vi tillät oss nu en liten stunds avbrott i föredragandet för att göra ett sista besök i fartygets försäljningslokal, fylld med diverse medel med uppiggande och depressionshämmande medel. Man ville ju inte komma hem tomhänt och dyster!

Jan Fippe Bergman avslutade efter pausen den långa raden med föredrag. Han hade valt det något udda och dysterhetsmotverkande ämnet ”John Kennedys älskarinnor”. Han förklarade att han som läkare kommit att intressera sig för president Kennedys sjukdomsbild, betydligt allvarigare än man kanske känt till. Den omfattande medicineringen med bl a testosteron fick en del biverkningar, till exempel ett omätligt behov av närkontakt med det motsatta könet (bokstavligt talat). Presidenten var alltså rent ut sagt en riktig nationalbock (enligt Janne)!

Bergman redovisade, på sitt humoristiska sätt, en lång rad med mer eller mindre kända kvinnor som inte hade något emot att emellanåt ha en president som tillfällig sängkamrat. Onödigt vetande – möjligen, men förbaskat kul att höra! **Tack Janne!**

Den trevliga resan började närma sig startpunkten, siluetten av Djurgården drog långsamt förbi utanför konferensrumsfönstret. Solen sken som bara den och vårbloomningen verkade nu ännu yppigare än när vi drog iväg för 22 timmar sedan.

Planerna för **nästa möte**, kontakt nr 49, dryftades lite hastigt. Starka krafter är igång för att anordna ett sådant i Norrköping sista fredagen i augusti. Tidpunkten beror på att Flygvapnet har ännu ett av sina jubileer då, med två flygdagar på Malmen, de största under året. Försök har gjorts för att vi skulle kunna besöka evenemanget som VIP-gäster, men det verkar ha skitit sig. Och så märkvärdiga är vi kanske inte heller. Men inget hindrar oss förstås från att efter kontakten passa på att besöka flygdagarna som privatpersoner, tillsammans eller enskilt. Så det kan bli en alla tiders helhelg i alla fall!

Ja detta blev alltså finalen på ett härligt dygn tillsammans med andra Gamla Rrjalar. Jag är fullständigt övertygad om att alla deltagarna kände likadant, och om det mot förmodan inte skulle vara så, så får väl vederbörande tänka: Vi hade i alla fall tur med vädret!

TACK alla, som bidrog till en förnämlig kontakt!

Bilder (tack för alla bidrag) och annan information kommer på vår hemsida <https://sites.google.com/site/sallskapetgrin/> så snart det blir möjligt.

Vi ses igen! En ytterst förträfflig sommar önskas! / Eder Ödmjuka Sällskapssekreterare

